

GALÁNTAI GYÖRGY

1941. június 17-én született Bikácson. Szülőházát a parasztyerekből magát sikeres ötletgazdag kereskedővé felküzdö nagypja építtette, akit a háború végén az oroszok elvittek, majd eltűnt, házáat és üzletét államosították. Gyerekkorát meghatározta az erős vallásos nevelés, a félelem a kitelepítéstől, a létbizonytalanság, a titkolni való kereskedő származás.

1956: A forradalom alatt Nagydorodon tüntetőtáblákat készít a felvonulóknak ezért a budapesti Képzőművészeti Gimnáziumban már nem kezdheti meg tanulmányait. (Az értesítés szerint: „Az ellenforradalom alatt tanúsított magatartása nem teszi méltóvá arra, hogy iskolánk tanulója legyen.”) Székesfehérváron az Útépítő Technikumban tanulhat tovább.

Rajzszaakkörökben képi magát. Az ábrázoló geometrián kívül nagy hatással vannak rá a kubisták és a futuristák. Kedvenc időtöltése geometriai testek bonyolult áthatásainak, és azok árnyékainak szerkesztése volt.

GYÖRGY GALÁNTAI

1941 was the year he was born, on the seventeenth of June. The house in the small town of Bikács where he first saw the light of day had been built by his grandfather, a resourceful, self-made man of peasant stock, and a successful merchant. The Russians came for him at the end of the war, and he disappeared forever; his home and business were “nationalized”. György grew up with several things weighing heavily upon him: his strict religious upbringing, his fear of deportation, his family’s penury, and his “disgraceful” bourgeois background.

1956: The revolution found him in Nagydorog, where he made placards for the demonstrators. His application to the School for Plastic Art was turned down as a result. (“His conduct during the counterrevolution makes him unworthy of being a student at our school”, reads the letter of rejection sent him by the Budapest high school.) He was allowed to enrol at the Technical School for Road Construction in Székesfehérvár.

While in school, he attended whatever study groups for drawing that he could. He was greatly impressed by the works of the Cubists and the Futurists, and was smitten with geometrical shapes. Drawing intricate, inter-penetrating three-dimensional geometric figures and their shadows was his favorite pastime.

1960-ban a Keszthelyi Helikon ünnepségeken (országos középiskolai verseny) a képzőművészet kategória első díját kapja. Még ebben az évben megrendezi első önálló kiállítását a technikumban, ahol

1961-ben technikus oklevelet szerez.

1963-ban felvételt nyer a Magyar Képzőművészeti Főiskola festő szakára, addig építőipari technikusként dolgozik Budapesten.

A főiskolán más szakokra is bejár, érdeklí a nyomtatott grafika, a mintázás, a murális technikák, az alkalmazott grafika és a krocki is. Az elméleti tárgyak közül az építészeti, filozófiai előadásokat és a zenei szemináriumot kedveli. Nyomtatógépet készít, fotózni kezd. Szabadidejében sokat járt az ócskapiacra és az antikváriumokba.

1966-ban egy balatoni vitorlástábor alkalmával rátalál a balatonboglári elhagyatott temetőkápolnára, felkeresi a plébánost akivel összebarátkozik. Elhatározza, hogy a kápolnát bérbeveszi műteremnek.

1967-ben, diplomája megszerzése után úgy dönt, hogy szabadfoglalkozású művészként akar élni. Megélhetését alkalmazott grafikusként reméli biztosítani.

1968-ban a katolikus egyháztól 15 évre bérbe veszi a balatonboglári Körmeny kápolnát [↔ 190, 191, 214, 215. o.]. A bérlet fejében vállalja az épület állagmegóvását.

1969-ben a F fiatal Művészek Klubjában, Budapesten önálló kiállítást rendez „pszcicho-szimbolikus” festményeiből és más festészeti kísérleteiből.

1970-ben a Debreceni Nyári Tárlaton „Ajtó utódainknak” c. festményére SZOT díjat kap (Kô Pállal megosztva). A díjátadásról hazafelé utazva úgy dönt, hogy abbahagyja a festészetet. Folytatja 1968-ban elkezdett grafikai kísérleteit (tusrajzok felbontása rajzi elemekre, kollázsok, montázsok, papírmetszetek, többszörös nyomatok, fotogramok stb. [↔ 50-63. o.]).

1960: At the Keszthely Helikon Festival (a national competition for high school students), he won first prize in the plastic art category. That same year, he held his first exhibition at the technical school, which, in

1961, awarded him a building technician's diploma.

Worked in construction as a technician for two years, until, in

1963, he was accepted at the department of painting of the Hungarian academy of fine Arts. He spent a lot of time at some of the other departments, for he was keenly interested in printed graphics, in molding, in mural techniques, applied graphics and croquis. Of the theoretical courses, he preferred architecture, philosophy, and music. He built himself a printer, and took up photography in earnest. Spent most of his free time going to flea markets and antique shops.

1966: Came upon the abandoned funeral chapel at Balatonboglár while at a summer camp on Lake Balaton. Made friends with the local pastor, and decided to rent the chapel as a studio.

1967: Graduated, and decided to be a freelance artist. He hoped to make his living doing applied graphics.

1968: Signed a fifteen-year lease with the Catholic Church for the Körmeny Chapel at Balatonboglár [↔ pp. 190, 191, 214, 215.]. In lieu of rent, he undertook to preserve the chapel from further deterioration.

1969: Held his first solo exhibition of “psycho-symbolic” and other experimental paintings at the Young Artists' Club (YAC) in Budapest.

1970: Was awarded the National Council of Trade Unions Prize for his painting 'Door for Our Descendants' on display at the Debrecen Summer Exhibition. (He and Pál Kô shared the prize.) On the way home from the ceremony, he decided to give up painting. Returned to experimenting with graphics (deconstruction of drawings into graphic elements, collage, montage, prints, photograms, etc. [↔ pp. 50-63.]), something he'd started doing in 1968.

1970–1973: Megszervezi és a nyári hónapokban működteti a Balatonboglári „Kápolnatárlatokat”, mely teret ad a magyarországi avantgarde művészeknek. A négy év alatt 35 kiállítás, zenei, költői, színházi előadások, filmvetítések, a (nemkívánatos) kortárs avantgárd művészet legjelesebb magyar képviselőinek részvételével; nemzetközi bemutatók.

Ezek között: első magyarországi koncept kiállítás (1972), a Budapesten betiltott Avantgarde Fesztivál (1972), Haraszty István Budapesten betiltott kinetikus szobrai (1972), a betiltott Kassák Színház előadásai (1972–1973), első magyarországi vizuális költészeti kiállítás (1973) stb.

1971-től a jel-jelentés probléma foglalkoztatja. Vizuális jelrendszert dolgoz ki. „Létjel” nyomatait [↗ 64–72. o.] Balatonbogláron, a kápolnában és Budapesten a Madách Színház előterében állítja ki.

További kiállítások a jelekből: Békéscsabai Művelődési Ház (1972), Szentendrei Szabadtéri Kiállítás (1973), BME E Klub (1973), Budaörsi Kisgaléria (1976), Bercsényi Kollégium (1976)

1971-ben a „Törvénytelen úton néhány avantgarde” c. Somogyi Néplap-beli cikkel kezdetét veszik a „Kápolnatárlatok” elleni hatósági zaklatások a rendőrség, a Kőjál, az építési hatóság, a tűzrendészet, az Állami Biztosító, a községi, a járási, a megyei tanácsok, kulturális osztályok és pártbizottságok, valamint az MSZMP KB Kulturális Bizottsága részvételével.

1972-ben autóstoppal elindul, hogy megnézzé a Kasseli Dokumentát és Kölnben meglátogassa Pernecky Gézá. Pernecky helyett a Depot nevű alternatív művészeti térre talált, mely teljesen elbűvölte. Különösen az egy polcnyi nemzetközi archívum tett rá nagy hatást, mely kb 50 művésztől, közte Tót Endréről, Hencze Tamásról és Pernecky Gézáról is tartalmazott információkat, konceptuális munkákat.

Az **1973-as** boglári nyarat Galántai csak úgy tudja megszervezni, hogy mindenét pénzzé teszi. A meghívókhöz postautalványt mellékel (kommentár nélkül), számítva a baráti segítségre. Bálint Endre, Illyés Gyula, Major Máté, Németh Lajos és mások szolidaritása tartja benne a lelket.

1970–1973: Organized and ran the “Chapel Exhibitions” of avant-garde art held all summer in the chapel at Balatonboglár. Altogether 35 exhibitions, concerts, poetry recitals, theatrical performances, and film showings were held in those 4 years, featuring the best of Hungary’s (undesirable) avant-garde artists, and guest artists from abroad. Some highlights: 1972: the first exhibition of conceptual art in Hungary; Avant-Garde Festival (which had been banned in Budapest); István Haraszty’s kinetic statues (banned in Budapest); 1972–73: performances by the banned Kassák Theater; 1973: the first exhibition of visual poetry in Hungary; etc.

1971: Started dealing with the problem of signs and their meaning, and came up with a system of visual signs. His series of prints, ‘Signs of Existence’ [↗ pp. 64–72.], was put on display at the Balatonboglár Chapel Studio, and in the foyer of the Madách Theater in Budapest.

Other exhibitions of the ‘Signs’ series: Békéscsaba Cultural Center (1972), Szentendre Outdoor Exhibition (1973), Budaörs Gallery (1976), and Bercsényi College (1976).

1971: The article ‘Some Avante-Garde Artists Defy the Law’ in the ‘Somogyi Néplap’ kicked off the campaign of official harassment directed against the Chapel Exhibitions: the police, the Department of Public Health, the building authorities, the Fire Department, the National Insurance Company, the local, the district, and the county councils, their cultural departments and party committees, and the Cultural Committee of the Central Committee of the Hungarian Socialist Workers’ Party would all take part in it.

1972: Hitchhiked to Germany to see the Documenta in Kassel, and to visit Géza Pernecky in Cologne. He didn’t find Pernecky, but came upon the ‘Depot’, a square devoted to alternative art. He was positively spellbound, particularly by an “international shelf” containing information on and conceptual works by some fifty artists, Endre Tót, Tamás Hencze, and Géza Pernecky among them.

1973: Galántai sold everything he had to be able to keep the Chapel Studio going that summer. He enclosed blank postal money orders with the programs he mailed out, counting on his friends to understand the need for their support. Gestures of solidarity by Endre Bálint, Gyula Illyés, Máté Major, Lajos Németh and others were what kept him going.

1973. április: „Becsomagolt kiállítás”: a Hotel Műszakiban rendezendő kiállításáról a Lektorátus a művek nagy részét kizsűrizi. Válaszul a kizsűrizett munkákat becsomagolva állítja ki [↔ 74. 75. o.].

1973 augusztusában a kulturális kormányzat karhatalmi intézkedéssel bezárátja a Kápolna Műtermet, és kényszeríti a katolikus egyházat a szerződés peres úton való felbontására a rendőrség „bizonyítékai” alapján.

1973. december 16-án a Népszabadság vasárnapi kulturális mellékletében megjelenik a bűnügyi rovat vezetőjének, Szabó Lászlónak, „Happening a kriptában” c. egész oldalas „vádírata”, amitől Galántai egyszeriben „híres művészé” válik, aminek következtében évekig nem kap munkát, ismerősei az utcán félelemből elkerülik, nyomorog, az éhezéstől kihullanak a fogai. Kísérletezéssel kitanulja a szitanyomóforma-készítést és egy kisiparos giccs-terítő megrendeléseit mentik meg az életét. Barátai titokban próbálják segíteni (pl. Rajk László javaslatára a Kovács István Stúdió tagjai pénzt gyűjtenek).

1974-ben a katonaság felszólítására a Művészeti Alap felfüggeszti tagságát, de a kizárást végül a művészkollegák nem szavazzák meg.

A körülmények ellenére folyamatosan részt vesz a „földalatti” művészeti életben.

1974-ben Najmányi László „Vak szimultán” c. előadásához a Fialat Művészek Klubjában* (FMK) készít egy munkát „Az első és második jelzôrendszer helytelen összekapcsolása” címmel (pl. a piros szó zöld színnel felfestve).

FEKETE	BLACK
FEHÉR	WHITE
SZÜRKE	GREY

*1974-ben az FMK művészeti vezetője Beke László lett. A 70-es és 80-as években az FMK kettős feladatot látott el: egyrészt „szelepként” működött, másrészt pedig lehetővé tette az avantgárd művészvilág könnyű megfigyelés alatt tartását.

1974-ben az FMK Tavasz Tárlatán „Direkt tárgyak” c. munkája [↔ 106. o.] – mely reflektió Aradi Nóra: „A szocialista képzőművészet jelképei” c. kötetére – díjat kap.

1974-ben a Stúdió éves kiállításán bemutatja a „Vizuális cselekvésmodell” c. koncept munkáját [↔ 78, 79. o.].

1975: Meghívják a Dunaújvárosi Acélszobrász Szimpozionra, ahol plasztikai életművének klasszikus darabjait készíti (konceptuális tárgyak: első nagyméretű köztéri szobra a „Tárgyasított életterv”,

1973, April: ‘Packaged Exhibition’. The chairman of the Lektorátus (for all practical purposes a board of censors) rejected the majority of the works slated to go on display at the Hotel Műszaki. He countered by putting the proscribed works on display wrapped in paper [↔ pp. 74, 75.].

1973, August: The Chapel Studio was closed by the police, and the Catholic Church was obliged by the Ministry of Culture to take legal action to terminate Galántai’s lease; the incriminating “evidence” was provided by the police.

1973, December 16: the cultural supplement of the Népszabadság carried ‘Happening in the Crypt’, a full-page indictment written by László Szabó, editor in chief of the crimes column. Galántai became a “famous artist” overnight: for years, he would get no work, his acquaintances would be afraid to be seen with him on the street, he was penniless, and his teeth fell out from malnutrition.

By trial and error, he learned how to do screen printing; what saved him from starvation was an order from a tradesman for some gaudy souvenir tablecloths. Secretly, his friends tried to help him: at László Rajk’s instigation, for instance, the members of the István Kovács Studio collected money on his behalf.

1974: The Military Service Board called on the Arts Foundation to suspend his membership, but his fellow artists refused to ban him.

All the while he remained active as an “underground” artist.

1974: Created a work as a backdrop to László Najmányi’s lecture, ‘Blind Chance’, held at the YAC*; the work is called “Mistaken Connection of the Primary and Secondary Signalling Systems” (for example, the word “red” is painted in green).

*In 1974, László Beke was appointed Artistic Director of the YAC which, in the 1970s and ‘80s, had a dual function: it was a place to “let off steam”, and it was an easy way for the authorities to keep the avant-garde under surveillance.

1974: Spring Exhibition at the YAC: received a prize for his ‘Direct Objects’ [↔ p. 106.], a reflection on Nóra Aradi’s book, ‘Symbols in Socialist Fine Art’.

1974: ‘Visual Action Model’, a conceptual work, put on display at the annual exhibition of the Young Artists’ Studio [↔ pp. 78, 79.].

1975: Invited to take part in the Steel Sculpture Symposium at Dunaújváros, where he created his classic sculptures, all of them

a „Közegszántó”, az „Ellenlapát” /Egymást eszköztelenítő eszközök/ és a „Főútvonal-jelző csoport” [↔ 218, 16, 111, 110. o.]; első talpas szobrok: a „Féltlépő” és az „Ellenlépő” [↔ 20, 148. o.).

1975-ben a Ferencvárosi Pincetárlaton egyéni kiállításán bemutatott munkáival kísérletet tesz a hagyományos műfaji határok átlépésére. Kiállítási plakát helyett (akkor még Budapesten újdonságnak számító) tenyérszítanyomott matricákkal ragasztja tele a városot. A meghívót is műnek készíti el (egy félbevágott „ELLEN-ÉRTÉK” bélyegző felhasználásával). A kiállítás katalógusához Beke László „Baráth Éva” álnévvel ír bevezetőt [↔ 108, 109. o.).

1976-ban Kreativitási Gyakorlatok a Ganz Művelődési Házban. Erdély Miklós és Maurer Dóra munkatársa.

1976 júliusában: önálló kiállítása a Stúdió Galériában [↔ 95–101. o.). A kiállításon „Átalakítása önmagával” c. nagyméretű szítanyomat-sorozatát mutatja be. A kiállítást Erdély Miklós performanszával nyitják meg. A katalógus egy igazolványszerű leporello, első könyvmunkája. A meghívó-képeslapra elkészíti első művészbélyegét.

Az önátalakítás témát bemutatja még: Fougères, Franciaország (1978), Vajda Lajos Stúdió, Szentendre (1978), Die, Franciaország (1991)

1976 őszén részt vesz a „Légzés” c. akción a Rózsa presszóban. Itt ismerkedik meg Klaniczay Júliával, aki később felesége és munkatársa lesz.

1977-ben bemutatja „Közegszántó” című vasszobrát [↔ 16. o.] az Újpesti Mini galériában, amit Beke László magnófelvételen nyit meg Molnár Gergely „Galántai kiállítás New Yorkban” c. 1974(?)-es írásának [↔ 38, 39. o.] felolvasásával (melynek létezéséről Galántai ekkor szerez tudomást és a későbbiekben nagy hatással van rá).

conceptual objects: ‘An Objectified Strategy for Living’ (his first large-scale outdoor sculpture), ‘Medium Cultivator’, ‘Anti-Shovel’ (The Disoperation of Implements), the ‘Main-Road-Sign Group’ [↔ pp. 218, 16, 111, 110.], and the first two of his sole/footprint sculptures, ‘One-Legged’, and ‘Counter-Stepper’ [↔ pp. 20, 148. o.).

1975: His one-man exhibition at the Ferencváros Basement Gallery was an attempt to go beyond the traditional boundaries of plastic art. Instead of putting up posters, he plastered the town with four-inch square screen-print stickers (a novelty in Budapest at the time). The invitation to the exhibition—featuring the imprint of a halved rubber stamp bearing the words ‘Counter Value’—was itself conceived as a work of art.

The introduction to the catalogue was written by László Beke, under the pseudonym “Éva Baráth” [↔ pp. 108, 109.].

1976: ‘Creativity Exercises’ at the Ganz Cultural Center, in association with Miklós Erdély and Dóra Maurer.

1976, July: One-man exhibition at the Studio Gallery [↔ pp. 95–101.], featuring his ‘Transformations with Myself’ series, a set of large-size screen prints. The exhibition was opened with a performance by Miklós Erdély. The catalogue, which looks and folds up like an ID-card, was Galántai’s first bookwork. The invitation was a postcard, stamped with his first artistamp-work.

The ‘Transformations with Myself’ series was put on exhibit also in Fougères, France (1978), at the Lajos Vajda Studio, Szentendre (1978), and in Die, France (1991).

1976, autumn: Took part in ‘Breathing’, an event held at the Rózsa Coffee Shop. It is here that he met Júlia Klaniczay, who would become his wife and co-worker.

1977: Exhibition of ‘Medium Cultivator’ [↔ p. 16.], a cast iron sculpture, at the Mini Gallery of Újpest; the exhibit was opened with a recording of László Beke’s reading of Gergely Molnár’s imaginative essay, ‘Galántai Exhibition in New York’ (1974?). (This was the first that Galántai himself heard of this writing, and it made a lasting impression on him.)

1977 nyarán részt vesz a Makói művésztelepen. Új grafikai kísérletbe kezd: a tárgy és lenyomata közötti összefüggéseket kutatja. Elkészült munkái: „Két közlés a tárgyról (Hajó, Csákó)” [↔ 112, 113. o.].

1977 őszén lehetőséget kap a Csepel Vas és Fém művekben vasszobrok készítésére azzal a feltétellel, hogy leteszi a láng- és ívhegesztői szakvizsgát. Itt készülhetnek el – gyártási hulladékból – nagyméretű réz-könyvobjektjei [↔ 114–121. o.], valamint első, gyártási selejtből készülő alkotásai [↔ 126, 129–134. o.].

1978 tavaszán Klaniczay Júliával Amszterdamban járnak, ahol megismerkednek Ulisses Carrionnal és alternatív könyvesboltjával, járnak a De Appel művészeti központban, mely már akkor nyilvános videóarchívummal rendelkezett, és a performansz dokumentumok és installációk bemutatására specializálódott Fodor Múzeumban.

1978 őszén a budapesti Fészek Klubban Galántai öt könyvobjektjéből és lenyomataikból rendez kiállítást, melyet az éppen Magyarországon fellépő, a nemzetközi alternatív és mail art körökben jól ismert újdadaista akcióművész, Anna Banana nyit meg: (Galántai ötleteként) Bán András magyarnyelvű megnyitószövegének felolvasásával [↔ 120. o.].

A kiállítást 1978-ban még egyszer bemutatja a pécsi Ifjúsági Ház Galériája [↔ 121. o.].

A kiállítás és megnyitó dokumentumaként készített kétnyelvű plakátkatalógust, melyet a világgal való kapcsolatfelvétel eszközeként szánnak, Galántai felülpecsételi a „Please send me information about your activity” felirattal s így küldik el akkori, több száz címet tartalmazó címlistájukra.

1979: A katalógus-ötlet meglepően jónak bizonyult. Majdnem mindenki válaszolt és a katalógusok, levelek, mail art munkák tavaszra már egy polcot foglalnak el. A „szabad világ” megjelent Galántaiék lakásában, s egyben egy új lehetőség nyílt az 1973-ban a kápolna bezárásával megszakadt közösségi működés folytatására.

1979. március: elhatározzák, hogy „intézményesítik” új tevékenységüket és megalapítják az Artpool Archívumot. Galántai megtervezi az Artpool grafikai arculatát, pecsétet

1977: Spent some of the summer at the Makó Artist Colony. Started working on experimental graphics based on the object-imprint relationship. Completed ‘Double Approach to Reality (Hat, Ship)’ [↔ pp. 112, 113.].

1977, autumn: Was offered the opportunity to make iron sculptures at the Csepel Iron and Metal Works, on condition he qualified as a certified gas and arc welder. It was here that—using scrap material—he created his large-scale copper book objects [↔ pp. 114–121.], as well as his first scrap metal sculptures [↔ pp. 126, 129–134.].

1978, spring: Went off to Amsterdam with Júlia Klaniczay. They got to know Ulisses Carrion and his alternative bookstore, visited the De Appel art center, which had a public video archive, as well as the Fodor Museum, with its collection of performance documents and performance installations.

1978, fall: An exhibition of Galántai’s five book objects and their imprints at the Fészek Club in Budapest. The exhibit was opened by Anna Banana, the Neo-Dada performance artist prominent in alternative and mail art circles, who was visiting Hungary at the time. It was Galántai’s idea that she read a Hungarian text written for the occasion by András Bán [↔ p. 120.].

The same year yet, the exhibition was put on display at the Pécs Youth Center Gallery [↔ p. 121.].

By way of making contact with the “world outside”, the English-Hungarian poster that served as the exhibition’s catalogue was mailed to hundreds of people all over the world, with the stamped message: “Please send me information about your activity”.

1979: Sending out the catalogue proved to be a surprisingly good idea. Practically everyone on the mailing list replied, and by late spring they had an entire shelf full of catalogues, letters and mail art. The “free world” had made its way into the Galántais’ home, and offered a new form of communal activity to fill the hiatus left by the closing of the Chapel Studio in 1973.

1979, March: They decided to “institutionalize” their new activity, and set up the Artpool Archive. Galántai designed the Artpool logo, made stamps

és bélyeget csinál, képeslapokat ad ki* az archívum reklámszövegével [↔ 246, 260. o.].

*A később születettek tájékoztatására: minden kiadással, sokszorosítással, pecsétkészítéssel összefüggő tevékenység a rendszerváltásig illegálisnak, a fennálló törvényekbe ütközőnek számított. A kibúvót és a viszonylagos védettséget a műalkotásokra – sokszorosított grafika! – vonatkozó eltérő szabályok és a privát szféra jelentette.

1979: Az Artpoolnak címzett ajánlott küldeményeket a posta nem volt hajlandó Galántainak átadni. Hogy ezt kivédje, igazolványába bejegyezteti az Artpoolt mint művésznevet.

1979: Galántai mail art aktivitásának kezdete, melyet mindvégig fenntart kisebb-nagyobb megszakításokkal. Személyes részvétele a „network”-ben teszi lehetővé az archívum folyamatos gyarapodását.

1979. május-június: A Dunaújvárosi művésztelepen 36 új „átfunkcionált tárgyat” készít az „Előre Brigád” vasmunkásainak lelkes együttműködésével. Ekkor készül el 1971-es motívuma alapján tervezett monumentális jel-szobra is, a „ $1/2 x=V$ ”, melyet végül (politikai okok miatt) csak 1982-ben állítanak fel [↔ 72. o.].

1979 nyarán megszervezik első (autóstoppos) Art-Tour-jukat Olaszországba. Meglátogatják a mail art pápájaként tisztelt G. A. Cavellinit (akivel megbeszélik, hogy a következő évben vendégül látják Budapesten) és a vizuális költészet jelentős olasz képviselőit: Ugo Carregát és „Mercato del Sale” nevű költészeti galériáját, valamint a híres Geiger antológiák kiadóját: Adriano Spatolát és másokat.

1979: az FMK-ban a „Textil textil nélkül” kiállítás megnyitóján Galántai bemutatja azonos című performanszát. A kiállítás apropójaként megszervezi és kiadja az első magyarországi „assemblinget”, egy olyan antológiát, melynek minden lapja számozott és aláírt eredeti, melyet az 54 résztvevő művész maga készített el 300 példányban.

and a rubber stamp, and printed* picture postcards advertising Artpool [↔ pp. 246, 260.].

*For the information of posterity: Up to 1989-90, every unauthorized duplication—printed, mimeographed, Xeroxed or stamped—of the printed word was illegal in Hungary, and was punishable by law. The way to get around the law was to take advantage of the special provisions regulating the reproduction of works of art.

1979: the Post Office refuses to deliver to Galántai the registered mail addressed to Artpool. To solve this problem, he asks the Arts Foundation to register Artpool as his professional name in his membership card

1979 was the year Galántai started doing mail art; with a few interruptions, he's been doing it ever since. His personal involvement in the network is what guarantees the Artpool Archive's constant growth.

1979, May and June: Creates 36 new 'Trans-functioned Objects' at the Dunaújváros Iron Sculptors' Art Colony, with the enthusiastic help of the ironworkers of the "Forward Brigade". Revives a motif dating back to 1971, and completes his monumental sign sculpture, ' $1/2X=V$ '; for political reasons, it was not actually erected until 1982 [↔ p. 72.].

1979, summer: The first of the Galántais' Art Tours to Italy. They visited G.A. Cavellini, the guru of mail art (and arranged for him to visit Budapest in 1980), as well as several well-known visual poets: Ugo Carrega and his Mercato del Sale, and Adriano Spatola, the publisher of the Geiger anthologies, to name just two.

1979: At the opening of the "Textile without textile" exhibition held at the YAC, Galántai put on a performance by the same title. Building on the theme of the exhibition, he organized and published the first-ever Hungarian "assembling", an anthology—created by 54 artists in 300 copies—whose every page was a signed and numbered original.

1979: For the Textile Art Symposium held in Velem, printed a gigantic self-portrait on four giant strips of cloth, and photographed them at a number

1979: A Velemi Textilművészeti Szimpozion kiállítására négy csikból álló óriás textilönarcképet készít, melyet a természetbe helyezve fényképez [↔ 102, 103. o.]. A létrejövő *Önátalakítás/Természetátalakítás* c. sorozatot bemutatja még:

1980: PIK Galéria, Budapest, 1983: Liget Galéria, Budapest

1980 elején 1000 számozott példányban kiadják a „The Artpool” c. kis füzetet, ami addigi ténykedésük képes beszámolója, s egyben a 30 számot megért „Pool Window” c. mail-art hírlevél első száma [↔ 246. o.].

Robert Filliou felkérése adja az ötletet az Artpool's Periodical Space [↔ 261. o.] beindítására, mely az Artpool legkülönbözőbb helyszíneken megtartott rendezvényeit fűzi egybe. 1987-ig több mint 20 eseményt szerveznek. Ezeket többségükben Galántai saját komplex műveinek tartja a koncepciótól a megvalósuláson át a dokumentációig.

1980: a Francia Intézet pincegalériájában megtartja átfunkcionált tárgyainak első gyűjteményes bemutatóját. Az intézet által postázott többszáz meghívó sosem ér el a címzettekhez. Csak azon kevesek látják, akikhez eljut a híre. Galántait behívják a Művelődési Minisztérium Képzőművészeti Osztályára, ahol ahelyett, hogy művészeti teljesítményéért megdicsérenék, szigorú megrovásban részesítik, amiért minisztériumi engedély nélkül szervezte kiállítását.

1980. május: az FMK-ban többhónapos előkészítés után nagyszabású Cavellini kiállítás és akciók a klub egész területén [↔ 264, 265. o.].

„Homage à Vera Muhina” performansz a Hősök terén Cavellini részvételével.

Az akció folytatásaként Galántaiék 1980 és 1984 között több további performanszt mutatnak be [↔ 196–205. o.]

(1981: Savaria Múzeum, Szombathely; Csók István Képtár, Székesfehérvár; 1983: Liget Galéria, Budapest; 1984: „Határjelek szimpozion”, Breitenbrunn, Ausztria)

Cavellini Budapesti élményeit „Cavellini in California and Budapest” c. könyvében publikálja, ami az Artpoolt világszerte ismertté teszi.

1982. február: „Mindenkivel” pecsét-akció és kiállítás az FMK-ban (a kiállítást a

of outdoor locations [↔ pp. 102, 103.]. The resulting ‘Self-Transformation — the Transformation of Nature’ series was shown also at the PIK Gallery, Budapest (1980), and at the Liget Gallery, Budapest (1983).

1980: Published ‘The Artpool’ in 1000 numbered copies. The picture booklet was a report on their activities to that time, and was the first issue of Pool Window, Artpool’s mail art newsletter which ran to 30 issues [↔ p. 246.].

Robert Filliou’s request inspired the notion of Artpool’s Periodical Space [↔ p. 261.], which served as the hallmark motto for all events organized by Artpool at whatever location. There were over 20 such events up to and including 1987. Galántai considers most of them to be his own complex art works, from concept stage through realization to documentation.

1980: The first exhibition of the entire collection of Galántai’s trans-functioned objects was held at the basement gallery of the Institut Français. The several hundred addressees never received the invitations mailed out by the Institut. Only those saw the exhibit who had heard of it by word of mouth. Galántai was summoned to the Plastic Art Department of the Ministry of Culture; instead of being commended for his work, he was seriously reprimanded for having organized the exhibition without the ministry’s authorization.

1980, May: Months of preparation had gone into the Cavellini exhibition that monopolized every bit of space at the YAC [↔ pp. 264, 265.].

Did ‘Homage to Vera Muhina’ performance on Heroes’ Square with Cavellini’s participation.

By way of continuation, the Galántais did a number of performances between 1980 and 1984 [↔ pp. 196–205.]: at the Savaria Museum, Szombathely (1981), at the István Csók Gallery, Székesfehérvár (1981), at the Liget Gallery, Budapest (1983), and at the Border Signs Symposium held in Breitenbrunn, Austria, in 1984.

Cavellini recounted his experience of the Hungarian capital in his ‘Cavellini in California and Budapest’, and Artpool became known the world over.

1982, February: ‘Everybody with Anybody’ rubber-stamp event and exhibition at the YAC. (The exhibit was the work of the audience who came for the opening, and thus something Galántai had been dreaming of for years:

megnyitó közönsége hozta létre, így – Galántai régi vágya szerint – a kiállítás hivatalosan zsűrizhetetlen volt!) [↔ 272, 273. o.]

1982 április: több mint egyéves előkészítés után „World-Art-Post” címmel nagyszabású nemzetközi művészbélyeg kiállítás 35 ország 550 művészenek részvételével a Fészek Művészklubban [↔ 267. o.]. A kiállítás anyagának felhasználásával Galántai a Balázs Béla Stúdióban elkészíti a „Bélyegfilmet”, mely számos országban bemutatásra kerül [↔ 266. o.]

1982: Ray Johnson, a New York Correspondence School és Buddha University „létrehozója”, a fluxus ismert képviselője elküldi egy munkáját, azzal a felkéréssel, hogy: „egészítsd ki és küldd vissza!”. Galántainak megtetszik az ötlet, és úgy dönt, hogy saját mail art kapcsolataira is kiterjeszti. A projektnek a „Budai Fénysugár Egyetem (Buda Ray University)” nevet adja [↔ 252–255. o.]. Az „Egyetem” 1988-ig tartó „működése” során Ray Johnson öt átalakításra váró levelet küldött, melyet Galántai folyamatosan szétküldött a címlistájára. Az összesen mintegy 300 művésztől visszaérkezett, átalakított munkákat az Artpool’s Ray Johnson Space c. kiállításokon mutatta be Olaszországban, Kanadában, Írországban, Hollandiában, Csehszlovákiában, Franciaországban és Magyarországon (összesen 13 helyszínen)

1982. nyár: „Artpool’s Art Tour”.

Nagyszabású európai gyűjtőkörút, melynek során Galántaiék meglátogatják postai kapcsolataik közül a

hasonló aktivitást kifejtő művészeket Németországban, Hollandiában, Belgiumban, Franciaországban és Olaszországban [↔ 245, 249. o.]. Rengeteg tapasztalattal, nyolc láda archívumi anyaggal és egy még jól működő „muzeális” perforálógéppel térnek haza. Útjukat végig dokumentálják, a hanganyagokat az Artpool Rádió 5. kazettáján [↔ 249. o.] adják közre, fényképes élménybeszámolójukat az AL első négy számában folytatásokban közlik.

1983. január: a budapesti samizdat könyvesbolt (a Galamb utcai „Rajk butik”) rendőrségi megszüntetésének másnapján megjelentetik „AL” (Aktuális Levél, Artpool Letter) címmel, fénymásolt művészeti képes „samizdat” újságjukat [↔ 256, 257. o.], műtárgynak hitelesítve, számozva és aláírva. Az 1985-ig 11 számot megért, viszonylagos rendszerességgel megjelenő

an exhibition that fell outside the competence of the censors!) [↔ pp. 272, 273.].

1982, April: After over a year of preparation, the opening of the ‘World-Art-Post’ exhibition of artists’ stamps at the Fészek Club [↔ p. 267.]: 550 artists from 35 countries had sent their works.

Galántai used the stamps to make his “Stamp Film” at the Béla Balázs Studio. The film would be played in several countries [↔ p. 266.].

1982: Ray Johnson, Fluxus artist and the founder of the “New York Correspondence School” and the “Buddha University”, sends Galántai a work of his with the request that he “add to and send it back”. Galántai liked the idea, and decided to use it with his own mail art correspondents. He called the project the ‘Buda Ray University’ [↔ pp. 252–255.]. In the six years of the “University”’s operation, Ray Johnson sent five letters for “transformation”, which Galántai sent on to all the people on his mailing list. The works he received from the over 300 artists was put on exhibit as ‘Artpool’s Ray Johnson Space’ in Italy, Canada, Ireland, Holland, Czechoslovakia, France, and Hungary (at altogether 13 locations).

1982, summer: Artpool’s Art Tour. The Galántais toured Europe, and visited with mail art correspondents in Germany, Holland, Belgium, France and Italy [↔ pp. 245, 249.]. Returned with a great deal of invaluable experience, eight cartons of archival material, and a veritable museum piece of a perforator which was, nevertheless, in excellent working order. They documented every step of their tour, taped conversations and put out the ‘Artpool Radio’ 5th cassette [↔ p. 249.], and reported on their experiences in a series of photos and articles in the first four issues of Artpool Letter (AL).

1983, January: The very day after the police closed down Budapest’s samizdat bookstore, the “Rajk boutique” in Galamb Street, the Galántais put out the first issue of AL, a Xeroxed samizdat art journal [↔ pp. 256, 257.], each copy certified as art, numbered and signed.

Eleven issues were to appear—with relative regularity—in the two years to 1985; they themselves taped the material and took the photos that appeared in the journal; they edited and produced it, and distributed it at various art events.

1983: Galántai completed his first three sound sculptures at the Dunaújváros Iron Sculptors’

folyóiratot (magnóval és fényképezőgéppel gyűjtött dokumentumokból) maguk szerkesztik, állítják elő és terjesztik a művészeti események helyszínein.

1983: Dunaújvárosi Vasszobrász Művésztelep: elkészül Galántai első három hangszobra: a „Mozgó Világ” [↔ 26, 174. o.] és a „Zendülő talp” [↔ 170. o.] (melyek később az amerikai Gilbert és Lila Silverman fluxus gyűjteményébe kerülnek), valamint az „Apokaliptikus léptek” [↔ 177. o.].

A szobrok bemutatva: 1983: Szabadtéri szoborkiállítás, Salgótarján; 1984: Eisenstadt, Ausztria; Plánum 84, Minimálzenei Fesztivál, Budapest [↔ 222–224. o.]

1983: Galántai létrehozza az „Artpool hangstúdiót”, beindítja az „Artpool Rádiót”, elkészíti első hangmunkáit, melyek egyben csereanyagok is az Artpoolba küldött hanganyagokért.

1983: Megkapja a párizsi Magyar Műhely Kassák díját, de a díjátadásra hivatalosan nem mehet ki, mert a Művelődési Minisztérium Irodalmi Főosztálya elfogadhatatlannak tartja, hogy a Magyar Népköztársaság „hivatalos kiküldöttje” legyen

1984: januárban az FMK-ban felkérlik hogy rendezzen egy kiállítást. Az éppen befejezés előtt álló, Magyarország témájú nemzetközi Commonpress számon dolgozik és miután megnyugtatták, hogy ennek kiállításából nem lehet baj, az anyagot magyar művészek ez alkalomra készített nagyobb darabjaival kiegészítve bemutatja. A kiállításnak a: „Magyarország tiéd lehet / Nemzetközi Magyarország” címet adja [↔ 275–280. o.].

A kiállítást a BM felszólítására a megnyitó napján a hivatalos zsüri betiltja. A tévé Stúdió 84 stábjá – bár tudja, hogy az anyag adásba nem kerülhet – dokumentálja az egész kiállítást. A videókazetta véres kardként bejárja a Fővárosi Tanács, a Művelődési Minisztérium és a Pártközpont berkeit.

A büntetés nem marad el: Galántai ismét minden pénzkeresési lehetőségét elveszíti. Figyelik, a hatóságok lépten-nyomon zaklatják, igazoltatják. Az Aktuális Levél előállításában segédkező gépirókat és xeroxost a rendőrség megfélemlíti. A művelődési miniszterhelyettes egy népművelőknek tartott országos konferencia résztvevőit óva inti Galántaitól. Ismét a „fekete lista” élére kerül”.

Art Colony: ‘World in Motion’ [↔ pp. 26, 174.], ‘Acoustic Sole’ [↔ p. 170.] (which would find its way into the Fluxus art collection of Gilbert and Lila Silverman), and ‘Apocalyptic Steps’ [↔ p. 177.].

The sculptures would go on display at: the Outdoor Exhibition at Salgótarján (1983), Eisenstadt, Austria (1984), at Plánum 84, the Festival of Minimal Music, Budapest (1984) [↔ pp. 222–224.].

1983: Galántai set up the Artpool Sound Studio, and started ‘Artpool Radio’. Created his first sound works, partly with a view to sending them to people who’d sent Artpool audio recordings of their own.

1983: Received the Paris-based Magyar Műhely’s Kassák Award, but was refused an official exit visa, for the Ministry of Culture would not endorse his being an “official delegate” of the Hungarian People’s Republic.

1984, January: Got a request from the YAC to organize an exhibition. He was working at the time on an international Commonpress issue dealing with Hungary. When he was assured that its exhibition would not invite political trouble, he put the material—along with some larger works by other Hungarian artists created for the occasion—into an exhibit which he called ‘Hungary Can Be Yours/International Hungary’ [↔ pp. 275–280.].

On the opening day, the official jury closed down the exhibit on orders from the Ministry of the Interior. The staff of Hungarian Television’s ‘Studio 84’ documented the entire exhibit, knowing full well that the footage would never be allowed on the air. The videotape became a red flag to the City Council, the Ministry of Culture and to Party Headquarters, and ruthless reprisal followed: Galántai was denied every chance of earning a living. He was watched, and exposed to constant harassment by the authorities. The typists and other office personnel who helped produce the Artpool Letter were intimidated by the police. At a national conference for those working in adult education, the Deputy Minister of Culture delivered a serious warning against

1984: Gyôri Szobrász Művésztelep a Rába Művekben: elkészíti „Térgyûrû” és „Idôgyûrû” c. hangszobrait [↔ 174. o.]. A szoborhangokból önálló hangkazettát is készít.

1984. ôsz: a Plánum 84 Minimálzenei Fesztivál alkalmából felkérlik egy minimálzenei témájú festmény készítésére (anyagköltség-térítéssel). 14 év szünet után újból fest. „Plánum 84” c. nagyméretû munkája 9 db azonos motívum színvariációiból áll. A motívum a vasszobraiban használatos talpforma mail art munkák céljára gumibélyegzővé alakított változatának felnagyított képe.

1984: Létrejön a magyarországi Soros alapítvány, az Artpool az elsők között pályázik és kap támogatást, Németh Lajos ajánlása alapján, az 1979 óta jelentôsen megnövekedett archívum dologi kiadásainak fedezésére. Ez a támogatás, melyet Galántaiék végül 4 éven keresztül kapnak, teszi lehetővé, hogy túléljék a rendszerváltásig hátralevô éveket, hogy elviseljék a kényszerû belső emigrációt.

1985-ben Galántai 2 további nagy képet fest, amelyekhez új anyagokat (neon, tömítô hab) használ. Ezeket (Hegyî Lóránd biztatására) az Eklektika 85 c. kiállításon mutatja be a Magyar Nemzeti Galériában.

1985: Dunaújvárosi Művésztelep: elhatározza, hogy újabb hangszobrokat készít.

1985. május 23: Ágnes lányuk születése (akit Galántai, mint legújabb élő hangszobrákat mutat be)

A művésztelepi kiállítást Galántai 9 új szobrán előadott szoborkoncert nyitja meg (Szkárosi Endre, Bernáthy Sándor részvételével) [↔ 172. o.].

A szobrokon további koncertek: 1985, Petöfi Csarnok,

Galántai, who, by this time, was again at the head of the “black list”.

1984: Sculptors' Art Colony at the Rába Works of Gyôr: Completed his sound sculptures, 'Space Ring' and 'Time Ring' [↔ p. 174.], and recorded their sounds on an audio tape.

1984, fall: He was asked to paint a picture on the theme of minimal music for the 'Plánum '84 Festival of Minimal Music' (the organizers offered to cover the cost of the materials he would need). His large painting, Plánum '84, consists of nine color variations on the same motif. The motif was the enlarged image of the rubber stamp he made of the sole motif used in his iron sculptures.

1984: The Soros Foundation was established in Hungary. Artpool was one of the first to apply for, and, on the recommendation of Lajos Németh, to receive, financial assistance to cover the growing cost of maintaining its expanding archives. It was this financial assistance that enabled the Galántais to cope in the four years immediately preceding the political changeover, and to survive this period of internal exile.

1985: Galántai painted two more large pictures, using new types of material (neon, sealing foam). On Lóránd Hegyî's suggestion, he allowed 'New Wave' and 'H-Flux' to go on display at the "Eklektika '85" exhibition held at the Hungarian National Gallery.

1985, Dunaújváros Artist Colony: He decided to create more sound sculptures.

1985, May 23: birth of their daughter, Agnes (presented by Galántai as his newest live sound sculpture)

Galántai's sculpture concert performed on his 9 new sculptures opened the colony's exhibition (with Endre Szkárosi and Sándor Bernáthy participating) [↔ p. 172.].

Subsequent sculpture concerts: Petöfi Hall, Budapest,

Budapest (a Vágtázó Halottképekkel) [↔ 23, 172. o.]; 1987, ELTE, Esztétika Tanszék, Duchamp Szimpozium

1985: Gyôri Mûvésztelep: igen mostoha körülmények között új konceptuális munkák születnek („Demokratikus háromszög” [↔ 124. o.], „Rábaparti lötyögés” [↔ 232. o.], „Körbejárt hely” [↔ 231. o.], „A nyelv” [↔ 10. o.], „Járás-bölcsô” [↔ 229. o.], „Hangos lobogók” [↔ 230. o.], „Jövôvágyas lépésszendvics” [↔ 37. o.] stb.).

1985: Elkészíti elsô számítógépes bélyegmunkáit egy kompjútermûvészeti program keretében. A mûvek a Digitart kiállításon (Szépmûvészeti Múzeum, 1986) kerülnek bemutatásra.

1985: Elnyeri a Nyugat Berlieni DAAD egyéves ösztöndíját. Az útlevél és vízum intézése három évig tart.

1986: Résztvevôje az „Új Hölgyfutár” esteknek.

Performanszai: 1986: „Hangmontázs”, Almássy tér; 1987: „Szünet-zene”, Pesti Vigadó; „Jóérzés-fok” [↔ 184. 185. o.], Pesti Vigadó; 1988: „Világhírek” Pesti Vigadó; 1988: „Szóváltás”, Radnóti Színpad

1987: „Bélyegképek” kiállítás az Artpool mûvészbélyeg-gyûjteményébôl a Szépmûvészeti Múzeumban [↔ 286, 287. o.]. Ehhez kapcsolódóan „Borítékok” kiállítás a Liget Galériában [↔ 285. o.].

1987: Részt vesz a „Hétköznapi beszélgetés /Dialogue Ordinaire” címû vizuális kommunikációs projektben: francia mûvészekkel közös kompjútermûveket készít a Budapesti Francia Intézet és Párizs közötti modemkapcsolat segítségével.

1987. december: Marcel Duchamp születésének 100. évfordulója alkalmából szimpozium az Artpool szervezésében az ELTE Esztétika Tanszékén. Születésnap koncert Galántai hangszobrain (Mártha István, Rácz Zoltán, Szemzô Tibor és Wilhelm András részvételével) [↔ 288. o.].

1988: „Emlékezés egy üzenetre” performansz Erdély Miklós emlékére [↔ 192-195. o.].

Elôadva: 1988: Polyphox 12, Szeged; V. Rencontres

1985 (with the Galloping Coroners) [↔ pp. 23, 172.]; ELTE, Department of Aesthetics, Duchamp Symposium, 1987.

1985. Gyôr Artist Colony: He created a number of new conceptual works under adverse conditions (‘Democratic Triangle’ [↔ p. 124.], ‘Hanging Loose along the Rába’ [↔ p. 232.], ‘Space Gone Round’ [↔ p. 231.], ‘Tongue’ [↔ p. 10.], ‘Cradle of Progress’ [↔ p. 229.], ‘Loud Flags’ [↔ p. 230.], and ‘Step Sandwich Longing for Progress’ [↔ p. 37.], etc.).

1985: His first computerized stamp works were part of a computer-art program. The works were displayed at the ‘Digitart’ exhibit held in the Museum of Fine Arts in 1986.

1985: Won a one-year scholarship to the DAAD of West Berlin. Getting his passport and exit visa would take three years.

1986: Took part in the ‘New Lady Courier’ performances.

Performances: 1986: ‘Sound Montage’, at Almássy Square; 1987: ‘Pause Music’, and ‘Cape of Good Feeling’ [↔ pp. 184, 185.], at the Pesti Vigadó; 1988: ‘World News’, at the Pesti Vigadó; 1988: ‘Dispute’, Radnóti Theater.

1987: ‘Stamp Images’ exhibition of Artpool’s Artistamp Collection at the Budapest Museum of Fine Arts [↔ pp. 286, 287.]. Simultaneous exhibition of ‘Envelopes’ at the Liget Gallery [↔ p. 285.].

1987: Took part in the ‘Ordinary Conversation/Dialogue Ordinaire’ visual communication project: he teamed up with French artists to create computer compositions with the help of the modem link between Paris and the Institut Français in Budapest.

1987, December: To commemorate Marcel Duchamp’s 100th birthday, Artpool organizes a M. D. Symposium at the Department of Aesthetics of the Eötvös University, Budapest. Memorial concert on Galántai’s sound sculptures (with István Mártha, Zoltán Rácz, Tibor Szemzô and András Wilhelm) [↔ p. 288.].

1988: ‘Remembrance of a Message’ performance in memory of Miklós Erdély [↔ pp. 192-195.].

Performed in 1988 at Poliphox 12, Szeged; V.

1988. november: Galántaiék végre megkapják Nyugat-Berlinbe szóló útlevelüket és vízumukat. Már nem hitték, hogy kultur-politikai megbélyegzettségük megszűnhet. Az 1984 óta tartó nyomasztó kirekesztettség-től és a hatóságoknak való kiszolgáltatottságtól megviselten, a magyarországi szellemi lét lehetőségébe vett hitüket elvesztve érkeznek Nyugat-Berlinbe.

A DAAD ösztöndíj biztosítja egy kiállítás és az ahhoz tartozó katalógus elkészítését is. Galántai, az eddig számára elérhetetlen technikával, a színes fénymásolással kezd dolgozni. Berlin sajátos körbezártsága inspirálja a „Lábközi terek” c. grafikai sorozatot [↔ 186–189. o.], melyhez később Dunaújvárosban egy hang-szobrot is készít.

1989: A magyar Kulturális Minisztérium távollétében Munkácsy díjjal jutalmazza.

1989. május: a berlini ösztöndíjat megszakítva, a magyar politikai helyzetben bekövetkezett változásokon fellelkesülve hazautaznak, hogy Galántai részt vegyen a Dunaújvárosi művésztelepen. Elkészíti 1985-ben tervezett „Jövőbejárat” c. monumentális talp-szobrárt [↔ 139. o.], és további talpas darabokat („Lépésváltás” [↔ 143. o.], „Tolerancia-létra” [↔ 145. o.], „Kollektív akarát” [↔ 144. o.] stb.).

1989. augusztus: az Artpoolal részt vesznek az „Európa az áramlatok ellen” c. alternatív művészeti fesztiválon Amszterdamban.

1989. szeptember: Galántai kiállítás a berlini DAAD Galériában. A „Lábközi terek” sorozaton kívül szerepel még a „Lábközi hangok” c. krómacél szobor [↔ 187. o.], a „Személytelen terek” c. festménysorozata [↔ 151. o.], a „Pillanat” c. lézerinstalláció [↔ 224. o.] és néhány korábbi talpas szobra.

A kiállításhoz a tervezettnél csak kisebb katalógus készül, hogy a fennmaradó pénzt első számítógépük és videókamerájuk megvásárlására fordíthassák, javítva ezzel az Artpool továbbműködésének technikai feltételeit is.

Galántaiék visszaköltöznek Budapestre, hogy folytassák azt, amiről már majdnem végleg lemondtak...

1989. november: megvásárolják kapolcsi házukat, amelyben Galántai

1988, November: The Galántais finally got their passports and visas to West Berlin. They thought that their cultural and political stigmatization would never end. They arrived in West Berlin worn out by the years of isolation, tired of their livelihood depending on the whim of the authorities, and having lost all hope of a future for Hungary's intellectuals.

The DAAD scholarship also covered the cost of an exhibition and catalogue. Galántai began to work with color photocopying, a technology he had never before had access to.

It is Berlin's peculiar encirclement that inspires him to create the graphic series, 'Interleg Spaces' [↔ pp. 192–195.], which later, in Dunaújváros, he complements with another sound sculpture.

1989: In his absence, the Ministry of Culture honors him with the Munkácsy Award.

1989, May: Their enthusiasm fired by the political changes taking place in Hungary, they interrupted the term of the Berlin scholarship, and returned home, for Galántai wanted to be active at the art colony in Dunaújváros. He completed his monumental sole/footprint sculpture, 'Gate to the Future' [↔ p. 139.], a project he had had in mind since 1985, as well as 'Changing Steps' [↔ p. 143.], 'Ladder of Tolerance' [↔ p. 145.], 'Collective Will' [↔ p. 144.], etc.

1989, August: With Artpool, the Galántais take part in 'Europe Against the Current', a festival of alternative art held in Amsterdam.

1989, September: Galántai exhibit at the DAAD Gallery of Berlin. Along with 'Interleg Spaces', the displays included the chromium steel sculpture 'Interleg Sounds' [↔ p. 187.], the painting series 'Impersonal Spaces' [↔ p. 151.], the laser installation 'The Moment' [↔ p. 224.], and a number of earlier sole sculptures.

The catalogue for the exhibit was a modest one, in order to save money and be able to equip Artpool with their first computer and video camera.

The Galántais moved back to Budapest to continue what they had just about given up on....

1989, November: They acquired a house in Kaposvár; from 1991

1991-től „Újkapolcs Galéria” elnevezéssel működteti nyári kiállítóterét.

1989. december: Galántai az újrakezdés első lépéseként az 1984-ben betiltott „Magyarország tiéd lehet” című kiállítást rekonstruálja az eredeti helyszínen, az FMK-ban. A megnyitóra meghívja azokat a személyeket is, akik a betiltásban részt vettek. Ez lesz a betiltás „rekonstrukciója”.

1990. február: Az újrakezdés második lépése a „Földalatti művészet az Aczéلكorban” című dokumentációs kiállítás a Kossuth Klubban, a „Szabadelvű esték” sorozat részeként.

1990: René Block meghívására „Lábközi terek” c. nyomataival Galántai részt vesz a Sydney-i Biennálén.

1990: Új kompjútergrafikáit a „Les artistes hongrois et l'ordinateur (Magyar művészek és a számítógép)” c. kiállításon mutatja be a franciaországi Lille-ben.

1990. november: egyhónapos amerikai ösztöndíjat kapnak egy, a „szabadság /elnyomás” témát feldolgozó

könyvmunka készítésére.

Arizonában és New Yorkban járnak. Galántai először dolgozik Macintosh számítógépen. Az amerikai ősember sziklarajzait fényképezi és a készülő könyvhöz, a képek felhasználásával elkészíti „Prehistoric Post” című bélyeglapját [↔ 282. o.].

1991-ben újból légüres térbe kerülnek Magyarországon. Konrád György javaslatára pályázatot adnak be a főváros az Artpool nyilvános működésének támogatására. A projektet a Főváros felkarolja.

1991: A Szépművészeti Múzeum „Hommage à Greco” kiállítására elkészíti „Interaktív képek” c. munkáját, mely egy történelem utáni találkozó El Grecoval Budapesten [↔ 283. o.].

1991: Galántai két új videóinstallációt készít: „A fal” berlini emlékeit (SVB Voce, Műcsarnok) [↔ 225–227. o.], a „Helyi világérzés”

on, Galántai would be setting up his summer exhibits at the “Newkapolcs Gallery”.

1989, December: As the first step to starting anew, Galántai reproduced his ‘Hungary Can Be Yours’ exhibit—banned by the authorities in 1984—at its original location, the YAC. He made a point of inviting the people responsible for the ban, thus turning the exhibit into a “reconstruction” of the ban.

1990, February: As the second step to starting anew, he set up a documentary exhibition which he called ‘Underground Art During the Aczél Era’, as part of the Kossuth Club’s ‘Liberal Nights’ series.

1990: Galántai is invited by René Block to exhibit his ‘Interleg Spaces’ series at the Sydney Biennial.

1990: His new computer graphics are shown at the exhibition ‘Les artistes hongrois et l'ordinateur /Hungarian Artists and the Computer’ in Lille, France.

1990, November: The Galántais received a one-month American scholarship to prepare a book dealing with the theme of ‘freedom and oppression’. Visited Arizona and New York. This was the first opportunity Galántai had to work on a Macintosh computer. He photographed American prehistoric cave drawings, and used the pictures to create his stamp-sheet, ‘Prehistoric Post’, to be included in the book [↔ p. 282.].

1991 found the Galántais in a vacuum once again. At György Konrád’s suggestion, they applied to the City for a grant to help finance the public operation of Artpool. The City proved cooperative.

1991: Galántai creates ‘Interactive Images / Post-historical Meeting with Greco in Budapest’ – a picture for the exhibition ‘Hommage à Greco’ at the Museum of Fine Arts, Budapest [↔ p. 283.].

1991: Galántai creates two new video installations: ‘The Wall’ (SVB Voce, Műcsarnok) [↔ p. 282.], is based on his memories of Berlin, and ‘Local World Feeling’ on the

az Öbölháború okozta média-sokkot dolgozza fel (Oscilláció, Műcsarnok) [↔ 233–238. o.].

1991. ősz: „Festival du Pied (Talp-fesztivál)”, Die, Franciaország: Galántai kiállítás festői környezetben, egy középkori toronyban. Hangszobrokat és szitanyomatokat állít ki.

1992: A Művelődési és Közoktatási Miniszter a Rehabilitációs Bizottság állásfoglalása alapján, a kormány nevében, megköveti Galántait az előző rendszerben elszenvedett sérelmekért, és „jó egészséget, művészi sikereket és személyes életében boldogságot” kíván.

1992. március: féléves előkészítő munka után Budapest szívében megnyitják az Artpool Művészetkutató Központ [↔ 33, 288–297. o.], mellyel új fejezet kezdődik az Artpool életében.

1992: A Magyar Televízió felkérésére elkészíti a „Kultúr/Galántai/Domb” c. filmjét Molnár Gergely írásának felhasználásával.

1993. február: a „Poésure et Peintrie” című nagyszabású vizuális költészeti bemutató keretében „Szubjektív Artpool” címmel, Marseille-ben, az Artpool 1980 és 1992 között szervezett hét projektjéből tartanak bemutatót.

1993: Galántai kortárs művészeti „alkotó és szervező tevékenységéért” megkapja a Főváros Budapestért díját.

1993. október: Galántai „Életmunkák” című összefoglaló kiállítása az Ernst Múzeumban. A kiállítóteret műveivel lakásként rendezi be. Új munkákat is bemutat: a „Nemzeti létra” [↔ 19. o.], „Rádiós csendélet”, „Elektronikus festészet” sorozat [↔ 7. o.] stb.

media-shock of the Gulf War (Oscillation, Műcsarnok) [↔ pp. 233–238.].

1991, fall: ‘Festival du Pied (Footprint Festival)’, Die, France: Galántai exhibited sound sculptures and screen prints in the picturesque setting of a medieval tower.

1992: On behalf of the government, and on the recommendation of the Committee for Rehabilitation, the Minister for Culture and Public Education apologized for the injustices Galántai had had to suffer during the old regime, and wishes him “good health, a successful career in art, and happiness in his personal life”.

1992, March: Following six months’ of groundwork, they launched the Artpool Art Research Center [↔ pp. 33, 288–297.] in the heart of Budapest, opening a new chapter in the life of Artpool.

1992: At the invitation of Hungarian TV Galántai creates his film ‘Culture/Galántai/Hill’ based on Gergely Molnár’s writing (‘Galántai Exhibition in New York’).

1993, February: In the framework of ‘Poésure et Peintrie’, the big show on visual poetry held in (Marseille, France) 7 of Artpool’s projects of (1980–1992) are shown at the Ateliers d’Artistes with the title ‘Artpool Subjectif’.

1993: Galántai received the Capital City’s ‘For Budapest’ award for his “creative and administrative activity” as a contemporary artist.

1993, October: Galántai’s comprehensive exhibition, ‘LifeWorks’, at the Ernst Museum. He arranged the entire display area to look like an apartment, and exhibited some new works: ‘National Ladder’ [↔ p. 19.], ‘Still Life with Radio’, ‘Electronic Painting’ [↔ p. 7.], etc.

